

bila vsa ravnanja obsojencev in sklenitev "Dogovora o nadomestilu zaradi odpovedi pravicam" z dne 30. 8. 2007, ki ga je pritožnik sklenil z družbo Microtrust, d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju Dogovor), usmerjena izključno v to, da se prikrije izvor denarja. Sodišče prve stopnje naj bi namreč pojasnilo, da je bilo obravnavano kaznivo dejanje izvršeno z namenom pridobitve premoženjske koristi. Vrhovno sodišče naj bi v sodbi tudi sklenilo, da je bil Dogovor antitativiran, čeprav naj to ne bi izhajalo iz ugotovitev sodišča prve stopnje.

7. Pritožnik Vrhovnemu sodišču očita, da je v prvotnem sojenju zavzelo jasno stališče, da v opisu očitnega kaznivega dejanja pranja denarja niso zajeti vsi zakonski znaki. V ponovljenem sojenju pa naj bi neobrazloženo odstopilo od svojega dotedanega stališča. Pritožnik se sklicuje na sodbi Vrhovnega sodišča št. I Ips 8098/2010 z dne 7. 12. 2017 in št. I Ips 93283/2010 z dne 21. 9. 2017, kjer naj bi bilo zavzeto stališče, da mora opis kaznivega dejanja vsebovati konkretizacijo subjektivnih in objektivnih zakonskih znakov.

8. Pritožnik meni, da mu je bila kršena pravica do obrambe iz prve alineje 29. člena Ustave. Čeprav naj bi bil njegov zagovornik izvoljen za sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) in naj ga zato ne bi mogel več zastopati, naj bi sodišče prve stopnje zavrnilo pritožnikov predlog za preložitve naroka.

9. Pritožnik uveljavlja kršitev pravice do nepristranskega sojenja, ker naj bi predsednica senata sama posegla v opis kaznivega dejanja tako, da je v abstraktnem delu opisa dodala besedilo "pri čemer je prikril izvor denarja", prav tako naj bi posegla v konkretni del opisa dejanja. S tem naj bi prevzela tožilčevo vlogo. Poleg tega naj bi tedanji minister za pravosodje izjavil, da bo osebno poskrbel, da bo sodba v zadevi Bavčar postala pravnomočna in da bodo v primeru zastaranja letele glave v pravosodju. Videz nepristranskosti sodišča naj bi bil s citirano izjavo ministra povsem porušen. Izjava ministra naj bi bila dana pred sejo Višjega sodišča v Ljubljani. Pomenila naj bi neposredno grožnjo sodečim sodnikom, da bodo ostali brez sodniške funkcije, če bodo odločili drugače, kot to od njih zahteva minister za pravosodje. Pritožnik opozarja tudi na izjavo tedanjega premierja dr. Mira Cerarja, da bo vlada preprečila to, da ne bodo igrali košarke nekateri, ki bi morali verjetno prestajati zaporno kazen.

10. Pritožnik je 10. 10. 2019 in 21. 10. 2019 vložil dopolnitvi ustavne pritožbe. V prvi dopolnitvi uveljavlja, da naj sodišča ne bi odločila o njegovem predlogu za odlog izvršitve kazni zapora, s tem pa naj bi mu bile kršene ustavne in konvencijske pravice. V drugi dopolnitvi pa zatrjuje kršitev ustavnih pravic s tem, ko mu sodišče prve stopnje ni dovolilo, da bi med glavno obravnavo sedel ob svojem zagovorniku.

11. Pritožnik je skupaj z dopolnitvijo ustavne pritožbe z dne 10. 10. 2019 vložil tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti tretjega odstavka 422. člena in četrtega odstavka 423. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP). Opozarja na sodbo ESČP v zadevi *Martynyuk proti Rusiji* z dne 8. 10. 2019. V njej naj bi ESČP zavzelo stališče, da morajo biti pravna sredstva zoper obsodilno sodbo, če obstajajo znotraj pravnega reda države, učinkovita in zato morajo imeti suspenzivni učinek. V ZKP